

CINOBAŇA

Cinobanský občasník

ROČNÍK X.

ČÍSLO: 2

CENA: nepredajné

ZVONY SRDCA

KANTOROVHO

„Aký väčší alebo lepší dar môžeme dať svetu ako to, že vyučujeme a vzdelávame mládež? Nám ide o lepšiu budúcnosť a preto sa nemôžeme zastaviť pri hľadaní prostriedkov, ktoré ju majú umožniť.“

J. A. Komenský

Učitelia a ostatní pedagogickí pracovníci škôl a školských zariadení oslávia 28. marca svoj deň. Tento deň je spätý s menom Jána Amosa Komenského, ktorý bol hlboko presvedčený, že dobrá škola robí človeka lepším. Po stáročia sa vraciame k jeho myšlienkam a vzdávame hold jednému z najušľachtilejších povolání – povolaniu učiteľa.

V takýchto slávnostných chvíľach sa zamýšľame nad opodstatnenosťou a vážnosťou tohto sviatku vytvoreného tradíciou. Preto tento deň z pohľadu pedagógov je dňom stavovskej hrdosti a zo strany rodičov a ostatných obyvateľov obce dňom spoločenského uznania a ocenenia. I napriek tomu, že učiteľská verejnosť prežíva náročné obdobie, že naše školstvo prechádza obdobím premien i hľadania novej koncepcie práce, didaktických a výchovných postupov, učiteľom vždy záleží na tom, aby pripravili do života vzdelaných, schopných mladých ľudí. Ich prácu však vedia mnohí oceniť, až keď dospejú.

Každá spoločnosť vždy kládla na prácu učiteľa a vychovávateľa vysoké nároky s cieľom vychovať z detí vynikajúce osobnosti a kvalitných odborníkov. Vyžaduje si to veľkú mieru pedagogického citu, tvorivé myslenie, vychádzajúce zo sústavného vzdelávania sa a z analyzovania výsledkov vlastnej práce.

Naším spoločným želaním je, aby si výsledky vašej práce uvedomovali a oceňovali ľudia denne a nie iba v jeden deň, keď kamery všetkých televízií snímajú usmievané deti, spokojných učiteľov a ďalších 364 dní zabudnú, že učitelia existujú. Osobitne si vážime vaše ľudské vlastnosti – česťnosť, pracovitosť, obetavosť. Je potrebné si vážiť takých ľudí, ktorí svojou usilovnosťou, ale predovšetkým láskou toľko dávajú iným deťom ako práve vy – učiteľia.

Ďakujeme vám, učiteľia, za každú iskru poznania, za lásku, v ktorej kľúčia vaše slová a želáme vám, aby každý žiak pochopil hlavne to, čomu sa hovorí – kantorovo srdce.

Také srdce učiteľa, ktoré aj keď spoločensky nie vždy dostatočne ocenené, bije pre sviatkov veci. Práve tak, ako na vežiach kvôli inej svätej veci stáročia udiera srdce zvonov.

Vážení pedagógovia! V zastúpení ZPOZ pri obecnej úrade, ako i vo svojom mene, prajem vám veľa dobrého zdravia, šťastia, veľa osobných, rodinných i pracovných úspechov do ďalšieho života.

Jozef Varga

www.cinobansk.sk

Marcové podujatia

Viac v **Ohliadnutí za uplynulým mesiacom**

Ako sme volili PREZIDENTA

výsledky I. a II. kola volieb v Cinobani na str.3

STUĎŇA na Grgovom vršku strana 3

ANKETA s čitateľmi Cinobanského občasníka strana 3

POZVÁNKY na pripravované podujatia strana 8

FARSKÉ OZNAMY služby božie a sväté omše počas veľkonočných sviatkov viac na str.8

Prílet bocianov:

v obci sa objavili 22. marca 2014

PRISPEJTE AJ VY K SKVALITNENIU OBSAHU VAŠICH NOVÍN

Informácie zo zastupiteľstva

Obecné zastupiteľstvo zasadalo prvýkrát v tomto roku 26.februára 2014.

Poslanci na svojom prvom zasadnutí okrem iných bodov schválili:

- **Všeobecne záväzné nariadenie č. 23/2014.** VZN určuje podmienky odvádzania odpadových vôd na území obce, určuje povinnosti producenta odpadových vôd, povinnosti spojené s prevádzkou žumpy, pomenúva priestupky, určuje výnimky a stanovuje pokuty. VZN stanovuje platenie stočného, aj výšku poplatku za zneškodnenie 1m³ odpadových vôd zo žump a septikov na ČOV podľa Smernice, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou VZN a bude každý rok schvaľovaná obecným zastupiteľstvom.

Všeobecne záväzné nariadenie č. 7/2014, o spôsobe nakladania s komunálnymi odpadmi a drobnými stavebnými odpadmi na území obce Cinobaňa - vymedzuje povinnosti právnických a fyzických osôb, povinnosti a zodpovednosť Obce, systém zberu odpadov, pomenúva priestupky a stanovuje pokuty.

VZN č. 9/2014 Trhový poriadok pre predaj výrobkov a poskytovanie služieb na trhovách miestach v obci Cinobaňa, určuje trhové miesta v Cinobani, výšku poplatkov, vymedzenie predaja, zákaz alebo obmedzenie predaja, oprávnenosť predaja a povinnosti predávajúceho.

Všetky schválené VZN v plnom znení nájdete na webovej stránke obce
www.cinobana.sk/dokumenty/vzn.

Na zasadnutí sa zúčastnilo aj pár desiatok občanov, väčšinou z Turičiek a Cinobane. Tímočili poslancom svoju nespokojnosť s pripravovaným projektom Tlakovej kanalizácie a žiadali obecné zastupiteľstvo o jeho prehodnotenie a prepracovanie podľa pôvodného projektu na kanalizáciu gravitačnú. Po pomerne búrlivej diskusii sa dohodli na zorganizovaní spoločného verejného stretnutia, na ktoré bol prizvaný aj projektant Ing. Hronec. Stretnutie sa uskutočnilo 11.3. 2014 v Cinobani.

Druhé zasadnutie obecného zastupiteľstva – 17.3.2014

Poslanci schválili doplnky a zmeny **Územného plánu obce Cinobaňa, zrušili VZN č. 18/2007** o chove psov a povinnosti chovateľov psov a majiteľov psov v obci Cinobaňa. Na základe doručeného protestu prokurátora ním boli porušené ustanovenia § 6 odsek 2 Zákona č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení. VZN bude nahradené novým.

Poslanci boli oboznámení s doručenou Petíciou, ktorá bola podaná k vypracovaniu projektovej dokumentácie na gravitačnú (samospádovú) kanalizáciu a následne na jej realizáciu. Podpisani obyvatelia žiadajú starostu a poslancov, aby na miesto plánovanej tlakovej kanalizácie dali vypracovať projekt gravitačnej samospádovej kanalizácie v obci Cinobaňa, časť Turičky a Katarínska Huta a súčasne rušia svoje súhlasné stanoviská k tlakovej kanalizačnej prípojke, vydané v rámci miestneho šetrenia v obci, vykonaného prostredníctvom firmy Aquamaat s.r.o. Nemce.

Petíciu podali: Mária Sivoková, Hlavná ulica č. 194/153, Cinobaňa, Rudolf Spodniak, Turičky 81, Ing. Marta Imreová, Hlavná ulica č. 193/155, Cinobaňa. Počet priložených podpisových hárkov je 10 a 137 podpisov. Poslanci a vedenie obce berie Petíciu na vedomie a bude sa ňou zaoberať.

Spracovala Silvia Očovánová

Prehľad o priebehu a výsledku hlasovania z voľby prezidenta Slovenskej republiky v obci Cinobaňa

I. kolo – volebná účasť **35,53 %** (oprávnených voličov – 1804, k volebným urnám pristúpilo v prvom kole 641 voličov, ktorí odovzdali 630 platných hlasov)

Okrsky:

Cinobaňa: voličov – 1144, volebné právo využilo 410, odovzdaných platných hlasov 402, volebná účasť 35,84 %.

Katarínska Huta: voličov – 489, volebné právo využilo 155, odovzdaných platných hlasov 153, volebná účasť 31,70 %.

Turičky: voličov – 171, volebné právo využilo 76, odovzdaných platných hlasov 75, volebná účasť 44,44 %.

Gyula Bárdoš – 0, Jozef Behýl, Mgr. – 17, Ján Čarnogurský, JUDr. – 4, Róbert Fico, JUDr. CSc. – 269, Viliam Fischer, prof. MUDr.CSc., FICS – 4, Pavol Hrušovský, JUDr. – 13, Ján Jurišta, PhDr. – 11, Andrej Kiska, Ing. – 144, Milan Kňazko – 45, Stanislav Martinčko – 0, Milan Melník, prof., RNDr., DrSc. – 3, Helena Mezenská, Mgr. – 18, Radoslav Procházka, JUDr., PhD. – 97, Jozef Šimko, JUDr. - 5

II. kolo – volebná účasť **41,42 %** (oprávnených voličov – 1765, k volebným urnám pristúpilo v druhom kole 731 voličov, ktorí odovzdali 725 platných hlasov)

Cinobaňa: voličov – 1133, volebné právo využilo 466, odovzdaných platných hlasov 463, volebná účasť 41,13 %.

Katarínska Huta: voličov – 484, volebné právo využilo 187, odovzdaných platných hlasov 186, volebná účasť 38,64 %.

Turičky: voličov – 148, volebné právo využilo 78, odovzdaných platných hlasov 76, volebná účasť 52,70 %.

Róbert Fico, JUDr. CSc. - 469

Cinobaňa – 260, Katarínska Huta – 157, Turičky - 52

Andrej Kiska, Ing. – 256

Cinobaňa – 203, Katarínska Huta – 29, Turičky – 24

Spracovala Anna Pupalová

Anketa

Tento rok náš Občasník oslavuje 10 rokov od vydania svojho prvého čísla. Aj vám sa zdá, že to „rýchlo leť“? Pri tejto príležitosti sme chceli zistiť, kam sme sa dostali, čím sme prešli a na akej úrovni sme dnes, aby sme sa mohli ešte zlepšovať. Na názor sme sa mohli opýtať len vás, našich čitateľov, občanov obce Cinobaňa.

Odpovedali ste nám na tieto otázky:

1. Na ktorú rubriku sa tešíte najviac?/Ktorú si prečítate ako prvú?
2. Dostávate sa k Občasníku pravidelne/ Čítate ho pravidelne?
3. Myslíte si, že je Občasník porovnateľný s inými regionálnymi novinami?

Zuzana, 40 rokov, predavačka

1. Ako prvú si pozriem poslednú stranu – kto sa narodil, kto zomrel a kto mal sobáš.
2. Áno, čítam ho pravidelne. Niekedy ho mám v schránke, inokedy ho priniesie z dediny mama alebo tak.
3. Ja nečítam iné regionálne noviny, jedine Novohradské, tam je toho, samozrejme, viac, ale to je aj o tom, na aký priestor sa zameriavajú. Tieto noviny sú len pre nás, ale, samozrejme, by tam toho mohlo byť viac.

Lubica, 49 rokov, nepracujúca

1. Ako prvú čítam, čo sa deje nové v dedine, nové zaujímavosti, aké aktivity budú v obci, to hlavne.
2. Áno, dostávam sa k nemu, keď si ho vyzdvihnem, napr. v obchode, žiaľ, do schránok nám nechodí.
3. Je, áno je. Len by tam mohlo byť viac zaujímavostí, možno televízny program alebo niečo také.

Viera, 68 rokov, dôchodkyňa

1. Ako prvú si vždy prečítam o činnosti cinobanskej školy, a takisto aj články našich redaktorov, najmä články mladej redaktorky Simonky a pána Vargu.
2. Áno, pravidelne. Aj ho posielať po rodine. Zaujímam sa o to aj moja priateľka v Lučenci, ktorá mi na oplátku posielala Mestské noviny a tie si potom porovnávam s Občasníkom.

3. Jediné, čo mi chýba v Občasníku oproti Mestským novinám je, že v rubrike Obecný úrad informuje chýbajú podrobnejšie informácie o činnosti v obci a o vykonaných aktivitách v rámci úpravy obce, a takisto aj informácie zo zasadnutia obecného zastupiteľstva.

Ivan, dôchodca

1. Spoločenskú rubriku.
2. Áno.
3. V porovnaní s Mestskými novinami trochu zaostávame, ale v porovnaní s okolitými obcami, ktoré vydávajú noviny, sme dosť dopredu.

Študent, 17 rokov

1. Občasník nečítam, čítajú ho len rodičia.
2. Doma sa vždy nájde nejaké číslo.
3. Neviem to porovnať, nečítam ani iné regionálne noviny.

Anna, 56 rokov, invalidná dôchodkyňa

1. Najradšej čítam, a to aj niekoľkokrát, články Jozefa Vargu a Silvie Očovánovej.
2. Áno, pravidelne.
3. Porovnať voľmi neviem, tie mestské ma nezaujímajú. V našich by som uvítala ešte viac informácií z diania v obci, z kultúrneho a spoločenského života. Naše noviny sa mi páčia aj pre to, že neobsahujú reklamy. Každý druhý mesiac ich netrpelivo očakávam a teším sa na ne.

Voda. Obyčajná voda. Mnohí by povedali. Otvoríme kohútik a tečie. Nič mimoriadne, samozrejmosť. Avšak jej nutnosť si uvedomíme v momente, keď prestane tiecť. Do tejto situácie sa dostali obyvatelia Grgovho vršku. Pre tých, ktorí nevedia, kde to je, upresníme, že je to kopec nad kostolom v Katarínskej Hute. Krásne miesto. Klud, pokoj, celá Huta ako na dlani. Asi preto si toto miesto pred rokmi vybrali a postavili si tu svoje obydlia. Ide o pár domov a víkendových chat. Trvale tam bývajú manželka Lihocká, pani Bajčíková a pán Paprnák. Chatky obýva počas sezóny ešte pár občanov. Možno by sa niekomu zdalo, že je to málo. Skúste sa však vžiť do kože tých, ktorí tam bývajú natrvalo. Sú to občania starší, poväčšine so zdravotným postihnutím. Pán Lihocký chodí o paličke a pani Bajčíková, ktorá má osem krížikov na chrbte, ťažko vyjde aj na ulicu pred dom. Aj teraz sa vám zdá problém banálny? Mne nie.

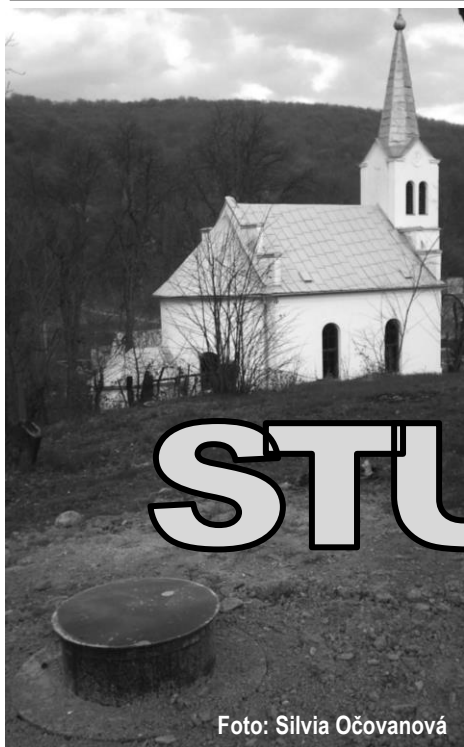

Foto: Silvia Očovánová

Skôr, ako začnem rozprávanie o návšteve na Grgovom vršku, musím povedať, že som sem zavítala bez toho, že by ma niekto poslal. Prišla som sama, vo svojom voľnom čase iba preto, aby som si vypočula, ako to vlastne bolo. Ako je to žiť bez vody!

Chaty a domy boli postavené v 60. až 70. rokoch dvadsiateho storočia. Chaty mali slúžiť ako ubytovne pre robotníkov v sklárňach. Neboli však dlho trvale obývané, pretože sa začali stavať bytovky a ľudia dali radšej prednosť bývaniu v bytoch ako v drevených chatách. Dlhú dobu stáli bez „nájomníkov“, až neskôr sa začali využívať ako rekreačné chatky so záhradkami. Jednu z nich si v tých časoch kúpili aj manželka Matúzovci.

„Nestavali by sme, keby sme nemali vodu“, spomína pán Lihocký. „Vtedy v šesťdesiatych rokoch bolo toto miesto zásobené vodou z rezervoára, ktorý patril a stále patrí závodu. Nachádza sa tu hore nad záhradami. Skláre doň tlačili vodu z nádrží, ktoré zásobovali vodou z potoka. Čerpadlami vodu natlačili do rezervoára a ona samospádom potom tiekla do našich domov. Taká bola dohoda. Bola to voda takzvaná technická. V závode pri výrobe a spracovaní skla bolo treba veľa vody. Napríklad takí brusiči. Tam musela tiecť sústavne. Voda bola filtrovaná, ale nie pitná. Preto sa volala technická. Na varenie a pitie sme si roky naberali vodu z blízkej studničky.“

Aby sme pochopili situáciu, musíme sa preniesť do tej doby. Vtedy neplatili také prísne kritériá ako dnes. Vedeniu závodu záležalo na tom, aby robotníci mali čo najbližšie do továrne. A tak

dostali od závodu povolenie na stavbu rodinného domu. O tom, ako sa v tej dobe žilo v Katarínskej Hute, sme už písali.

„Bolo tu všetko“, spomína pani Lihocká, „obchody, pošta, služby. Keď som išla z roboty, všetko som si v Hute vybavila a za pár minút som bola doma. Žilo sa tu naozaj dobre, boli sme spokojní.“

Neskôr, keď do Katarínskej Huty zaviedli vodovod s hriňovskou vodou, sa situácia trochu zmenila v tom, že síce naďalej tiekla zo spomínaného rezervoára voda, ale už nebola tak upravovaná ako predtým. Stále však

postačovala. „Vtedy, keď tu kopali vodári, som ich bol oslovil s otázkou, akou cestou ju doťahnu až k nám. Odpovedali mi, že na vršok ju ťahať nebudú, pretože by sme nemali tlak. Nádej, ktorá v nás skrsla, sa veľmi rýchlo rozplynula,“ spomína pán Lihocký.

„Viete, pani Silvika, mám veľké zdravotné problémy. Prakticky nevychádzam z domu, pretože sa bojím, že opäť spadnem.“ žaluje sa pani Božena Bajčíková. „Keby nebolo dobrých susedov Poliačikovcov, neviem, ako by som na tom bola. Oni mi veľmi pomohli, keď nám na jeseň prestala tiecť voda, pretože som nemala ani vodu do kúrenia. A ešte pán starosta, Jožko, nech ho Pán Boh požehná! Obrátili sme sa naňho v núdzi a on nám pomohol. Viem, že s tým mal a bude mať ešte veľa starostí, o to viac si ho tu všetci vážime!“

Aj pani Bajčíková v podstate opakuje to, čo Lihocký. Voda tiekla technická, ale bola. Na kúpanie, pranie a ostatné bežné potreby v domácnosti postačovala. Na pitnú si chodili na studničku. „Boli sme zvyknutí. Ale, ako pribúdali roky, aj choroby, chceli sme si aj my, na Grgovom vršku, konečne uľahčiť život. V roku 2005 sme spoločne poslali na obecný úrad žiadosť o zavedenie verejného vodovodu s hriňovskou vodou. Tú žiadosť aj s odpoveďou od vtedajšej pani starostky mám stále doma. Odpovedali nám, že poslanci obecného zastupiteľstva na svojom zasadnutí posúdili žiadosť o napojenie na rozvod vody z hriňovského vodovodu a Uznesením č. 7/2005 uložili zodpovednej pracovníčke obce pripraviť podkladový materiál pre dobudovanie vodovodu (citácia odpovede). Čakali sme, ale zbytočne. Nič sa neudialo. Keď veľmi pršalo alebo sa topil veľký sneh, tiekla nám mútna voda. Zanášala rúrky kúrenia, bojery. Vtedy sme ju vôbec nemohli používať. Ale to trvalo väčšinou iba niekoľko dní, kým sa situácia dostala do normálu.“ dodáva pani Bajčíková.

Relatívne kludná situácia sa zmenila v momen-

te, keď sklárne prestali fungovať a prevzal ich nový majiteľ. Závod osirel, výroba bola zastavená. Faktúra za spotrebu elektrickej energie však prišla. A nebola malá. Odstavili teda aj čerpadlo, ktoré tlačilo vodu do rezervoára nad záhradami. Tá sa časom vymýňala a úplne prestala tiecť. Bolo to na sklonku leta minulého roka. Obyvatelia domov sa snažili s majiteľom dohodnúť, čo sa aj na čas podarilo. Samozrejme, boli ochotní za spotrebu elektrickej energie platiť. Riešenie sa našlo na dva mesiace. Spoločne si zakúpili kábel, ktorý napojili z elektrických hodín Nemcovcov k čerpadlu a rezervoár opäť natlakovali. Bolo to však iba oddialenie nevyhnutného konca. Situácia sa stávala čoraz zložitejšou. Povedzme si úprimne, kto by chcel doplácať za druhého, je to pochopiteľné aj u podnikateľov. Situácia nikde nie je ružová.

A možno to tak malo byť. Hovorí sa predať, že všetko zlé je aj na niečo dobré. A tak sa v núdzovej situácii obrátili obyvatelia Grgovho vršku opäť na vedenie obce, starostu a poslancov, a tí začali konať.

„Starosta sa postaral, ako vedel, všetka češť,“ poznamenáva pani Katarína Matúzová. „Vtedy, keď bola predaná „stará škola“ v Katarínskej Hute, nám bolo prisľúbené, že tie peniaze, vtedy ešte 400 000 korún, budú použité na zavedenie hriňovskej vody na Grgov vršok. Nestalo sa tak, a žiaľ, nie je tento prisľub ani nikde zaznamenaný. Riešenie, ktoré zrealizoval pán starosta, je síce lacnejšie ako to pôvodné, spájajú sa s ním však aj mnohé problémy, ktoré je potrebné doriešiť. Ale ja dúfam, že kde je vôľa, tam je aj cesta. Snáď všetko dobre dopadne a my už nebudeme musieť viac riešiť tento existenčný problém,“ dodáva pani Katarína.

Na Grgovom vršku stojí studňa. Nie je murovaná ako v tej piesni, ale zabezpečuje pitnou vodou jeho obyvateľov. Konečne, po rokoch, tečie z kohútika pitná! To neocením nik, kto to nezažil.

„Naša vďaka patrí nášmu pánovi starostovi Melícherovi,“ usmieva sa pani Anna Lihocká. Manžel sa k pochvale pridáva, „Veľmi nám chutí, je výborná. Ja mám zažívacie potiaže, ale túto našu vodu pijem z kohútika a zatiaľ nemám žiadne problémy!“

„Viete, Vianoce bez vody boli ťažké, ale chvála Bohu je to už za nami!“ teší sa Božena Bajčíková a ukazuje mi zápis v kalendári z 22. januára 2014 – Máme vodu!

S úctou Silvia Očovánová

OHLIADNUTIE ZA UPLYNULÝM MESIACOM

Foto: archív obce

Oslavy oslobodenia obce

Historické okamihy oslobodenia Cinobane počas druhej svetovej vojny sme si pripomenuli už po 69-krát pri pomníku padlých hrdinov v Cinobani 29. januára 2014. Na námestí obce sa zhromaždilo niekoľko desiatok obyvateľov. Tí si pozorne vypočuli príhovory dvoch rečníkov – starostu obce Jozefa Melichera a predsedkyne ZO Slov. zväzu protifašistických bojovníkov Ing. Márie Švikruhovej. V krátkom programe sa predstavili aj žiaci Základnej školy v Cinobani.

Cinobanský ples

Štvrtý Cinobanský ples organizovalo Občianske združenie Cinobančan v prvú februárovú sobotu 2014. Hlavným sponzorom bola Obec Cinobaňa. V úvodnom programe sa predstavila tanečná skupina z Kokavy nad Rimavicou a hudobným vystúpením študenti gymnázia v Lučenci. Do skorých ranných hodín sa zabávalo viac ako 120 hostí, po polnoci losovali organizátori bohatú tombolu, ktorú venovalo 35 sponzorov. OZ Cinobančan ďakuje sponzorom a všetkým, ktorí pri jeho organizácii pomohli.

Šachový turnaj

V prvú marcovú sobotu sa uskutočnil ďalší ročník šachového turnaja o titul Majster v šachu – Cinobaňa 2014. Turnaja sa zúčastnilo 13 šachistov z Cinobane, Poltára, Utekáča a Brezničky. Aj napriek konkurencii a veľkému sústreďeniu panovala v obecnej knižnici príjemná atmosféra. Po niekoľkých hodinách sa vykryštalizovali fináloví hráči, ktorí sa nakoniec umiestnili v takomto poradí. Titul majstra si vybojoval Ivan Hauer, na

druhej pozícii sa s tesným bodovým rozdielom umiestnil Gabriel Švikruha a tretiu pozíciu si nakoniec vybojoval Jozef Liška z Utekáča.

Foto: archív obce

Beseda v knižnici

13. marca sa v miestnej knižnici uskutočnila beseda so spisovateľkou, veľmi charizmatickou a milou staršou paňou Milicou Miadokovou, autorkou publikácie *Dedina môjho detstva*. Krásnym spôsobom v nej opisuje roky svojho detstva, ktoré strávila so svojimi súrodencami v blízkej dedinke Mládovo. Často v nej spomína aj Cinobaňu, kde bývala jej stará mama. V knižke, okrem milých spomienok, približuje aj zvyky a obyčaje, ktoré v tej dobe ľudia dodržiavali. Autorka v nej vyjadruje svoju lásku a hlbokú úctu k rodnému kraju a jeho obyvateľom. Po ukončení rozprávania sa uskutočnila aj malá autogramiáda so spisovateľkou.

Foto: Ing. Andrea Hrončeková

Deň učiteľov

Každý rok privíta starosta obce v obradnej sieni obecného úradu učiteľský zbor, aby pri príležitosti Dňa učiteľov ocenil tých, ktorí si to právom zasluhujú. Túto milú tradíciu založila ešte bývalá starostka obce Ing. M. Švikruhá a terajší starosta J. Melicher v nej ochotne a s úctou pokračuje. Vo svojom príhovore vyzdvihol prácu a poslanie učiteľa, zdôraznil to, že naše deti a mládež môžu chodiť do školy a učiť sa bez obáv. Na Slovensku, aj v našej obci, máme školy, ktoré sa postupne otvárajú najmodernejším technológiám. Aj v Cinobani žiaci pracujú s interaktívnymi tabuľkami, využívajú modernú učebnú informatiku, k dispozícii majú internet. Sú to všetko vymoženosti modernej doby, ktoré už vnímame ako samozrejmosť, ale v mnohých krajinách tomu tak nie je. Netreba však zabúdať na tých, ktorí sa snažia formovať detskú dušu, neúnavne hľadať to dobré a postupne budovať zo základov pevnú a samostatnú osobnosť – našich učiteľov. V tento deň boli starostom obce ocenení pedagogickí pracovníci: Mária Kováčiková, Mgr. Anna Pupalová, Mgr. Andrea Rogožníková, Mgr. Zuzana Danková, Zuzana Hadbavná a Oľga Kováčová. Gratulujeme.

Bedmintonový turnaj

Foto: OZ Cinobančan

Zorganizovalo Občianske združenie Cinobančan v sobotu 8. marca v telocvični základnej školy. Zúčastnilo sa ho 17 súťažiacich, ktorí sa napokon umiestnili vo svojich kategóriách nasledovne:

Ženy: 1. miesto – Barbora Jančová, 2. miesto Zuzana Gondeková a tretia Andrea Rybníková.

Muži: 1. miesto Rastislav Rybníkár, 2. miesto Milan Skypala, 3. miesto Adrian Bajčík.

Prípravila Silvia Očovánová

TRIDSIATY ŠIESTYKRÁT NA STRIEBORNEJ

„36.ročník zimného výstupu na Striebornú“ - takto to bolo uvedené na pozvánke. Ale ako hlúpo to znelo tohto roku. Vraj „zimný“! Príroda sa správala, ako keby bol prvý jarný deň. Po nočnom mráziku ráno vykuklo slniečko a krásna modrá obloha po dlhých zamračených mesiacoch nikoho nenechali ležosiť. Nakoľko sme očakávali blatistý terén, ťažko sme odhadovali počet účastníkov akcie. Bolo treba pripraviť účastnícke listy a malú pozornosť. Naše očakávania boli milo prekonané. Napriek tomu, že z Cinobane vystúpilo na vrchol menej ľudí ako inokedy, ich neúčast' kompenzovala vyše 20-členná skupina turistov zo Zvolena. Vo vrcholovej knihe bolo zapísaných v čase nášho odchodu 178 účastníkov. A to sme pri zostupe ešte stretali niekoľkých oneskorencov. „Na vrchole som si v duchu spomenul na pána Šarkana z KH a jeho snahu o postavenie rozhľadne na vrchole. Nie rozhľadňa je to, čo tam chýba! Chýba tam skôr prístrešok so stolom

a lavicami, kde by sa návštevníci Striebornej počas celého roka mohli občerstviť, oddýchnuť si či skryť sa pred nepohodou. Verím, že rozbehnuté rokovania dospejú do zdarného konca a tohto roku sa to podarí. Pretože pri pohľade do vrcholovej knihy sa dá poľahky zistiť, že dominantný kopec našej obce navštevuje z roka na rok stále viac milovníkov prírody a turistiky. A to by sme si mali vážiť a podporiť rozbiehajúci sa cestovný ruch.

Záverom by som sa tradične chcel poďakovať všetkým tým, ktorí pomohli pri príprave tejto akcie. Od starostu obce Jozefa Melichera cez Silviu Očovánovú (účastnícke listy, propagácia) až po Doda Braunera s kamarátmi za vzornú prípravu dreva na už tradičný oheň na vrchole. Tiež neznámemu pánovi za milé prekvapenie v podobe kytičiek karafiátov pre prvé účastnícky na vrchole. O dobrú náladu sa postaral Janko Mahút z Turíčiek so svojou heligónkou. A rád by

som odovzdal poďakovanie organizátorom za peknú akciu od turistov zo Zvolena, a hlavne spokojnosť z pána Martinského, bývalého organizátora z Divína. Bol to on, ktorý pred šiestimi rokmi odovzdal organizačnú štafetu pani Švikruhovej, vtedajšej starostke Cinobane. Bol rád, že tradičná akcia nezankla. Skôr naopak, naberá na obľúbenosti.

Text a foto: Julo Jarábek

Z obecnej kroniky

Je zaujímavé listovať v obecnej kronike a vžiť sa do životov ľudí tej doby. Ale treba ju „čítať v kuse“, aby to človek pochopil. Samotné výňatky z kroniky nedokážu navodiť skutočné utrpenie a ťažký život ľudí v popisovanej dobe. Rád by som upozornil na počet obyvateľov obce, ktorý presahoval súčasné počty. Aj tých pár čísiel čosi naznačuje o vymieraní a starnutí obce ...

„Roku 1930 napočítané bolo v 396 domoch 2432 ľudí. Praobyvatelia obce sú Slováci. Značná časťka obyvateľstva žije sa roľníctvom. Je zaujímavé, že za časov poprevratových i praobyvatelstvo začínalo byť neverné krodnej hrude a v značnom počte sa vysťahovalo z dôvodov zárobkových do Sev.Ameriky. Ich pobyt v cudzine je nie dlhý. Príťažlivá sila lokálneho patriotizmu, sta magnet železa, priťahuje ich domov; kde za peniaze, v cudzine ušetrené, kúpia si majetok, na ktorom skromne hospodaria. Roľníci značné dôchodky majú i z chovu dobytku. Ovocinárstvo nekvitne. Príčinou toho je, že roľníci pomerne málo záhrad majú a tak

ovocinárstvu nevenujú náležitej pozornosti. I domáci hospodársky priemysel za posledných časov je v úpadku. Lacnota továrnických výrobkov už takmer vytlačila z roľníckych domov po predkoch zdedený domáci priemysel. Časťka obyvateľstva je zamestnaná v továrni L.Krámera. Provoz v tejto v železolejárni bol v časoch poprevratových obmedzený. Terajší majiteľ továrne Dr.Ludovít Szabó zariaďuje roku 1935 šmaltovníu.

Značná časť obyvateľstva je zamestnaná i sklárni J.Kossucha. Sklenené zbožie továrne je veľmi chvalitebnej povesti a má značný odbyt v cudzozemsku. Firma zamestnáva asi 500 robotníkov. Zo živnostníkov sú tu 1 kováč, 1 kolár, 1 pekár, 3 obchodníci smiešaným tovarom, 2 potravné družstvá, 3 mäsiari, 5 hostincov, 3 krajčíri, 6 obuvníkov, 2 holiči, 2 stolári, 1 úverové družstvo, 1 mlyn, 1 Batov obchod, 1 zámočník, 1 tesársky majster. Počet v továrňach zamestnaných odborných robotníkov je neznámy. V obci sú tri železničné stanice: Cinobaňa, Maša, Katarínska Huta.“

Julo Jarábek

SLNIEČKO SA ZOBUDILO

Konečne si môžeme povedať, že je tu jar. Ženičky sa už obracajú v záhradách, na dvoroch sa rodia nové životy. A každý bilancuje, ako prežil jeho dvor, dom zimu. Už môžeme chodiť na dlhé prechádzky a užívať si slniečko, a popri tom obzerat', kto má krajšie narcisy, kto má čistejší dvor a krajšie ostrihané stromy. Priznajme si, robíme to všetci. A okrem susedov, samozrejme, hodnotíme aj obec. Tá je po tohtoročnej zime až prekvapivo čistá a upravená. Minulý rok som písala článok o tom, ako rozpustený sneh odhalil vaše tajomstvá – neupratané výkaly, odpadky a podobné znečistenie. Tento rok sa však zdá, že ľudia prekonalí lenivosť a svoje odpadky po sebe a svojich miláčikoch poctivo upratovali. Možno to je spôsobené aj tým, že sneh, ktorý by ich šikovne zakryl, tento rok výrazne absentoval. Verím, že takejto krásnej a čistej obci sa budeme môcť tešiť aj naďalej. Nielen vďaka obecnému úradu, ale aj vďaka dobrým a zodpovedným občanom a občiankam. Lebo inak to nepôjde.

Ale, aby som zostala verná svojej povesti, musím čosi aj skritizovať. Jarné slniečko neodhaľuje len špinu, ale aj lenivých ľudí. Napríklad osobu, ktorá roznáša po obci plagáty istého obchodného reťazca. Odporúčam jej, aby si skúsila na internete vyhľadať, ako vyzerá poštová schránka a načo slúži, možno by potom zistila, že plagáty a letáky patria do nej, nie na zem, do plotu a susedom pred dvere. A možno by sa mala pozrieť aj do najbližšieho zberného dvora. To je totiž miesto, kde vykupujú staré papieri. Ak by ich nazbierala dostatok, mohla by si ešte privyrobiť. Ona ich však miesto toho vopchá inému človeku rovno do plotu. Letáky zachytené na fotografii boli v plote niekoľko mesiacov (napriek tomu, že poštová schránka sa nachádza pár metrov ďalej), kým majiteľke evidentne došla trpezlivosť a odpratala ich odtiaľ sama.

Simona Albertová

DOMOV SÚ RUKY, ktoré nás PRIVINÚ

Motto: „Žena, keď rodí, má zármutok, lebo prišla jej hodina; ale, keď porodí dieťa, už sa nepamätá na súženie pre radosť, že narodil sa človek na svet...“
(Ján 16,21)

V tomto čase sa mládež a deti chystajú ukázať svojim mamám, mamičkám a mamulienkam, ako veľmi ich ľúbia. Pripomíname, že sú to práve naše maminky, ku ktorým sme sa utiekali a stále, ak nám to život dovolí, aj naďalej utiekame pri každej boľáčke, pri každom smútku prameniacom z našich žiaľov, pri prvých sklamaníach z lásky, ale aj pri každom väčšom či menšom úspechu.

Žiaden liek nebol účinnejší, ako božtek a pofúkaná ranka.

Spisovateľ a básnik Milan Rúfus to vystihol snád' za všetky deti:

„Pane, ktorý si na nebi, zachovaj všetkým deťom mamy.

Nech ako cesto na chlebič im rastú v teple pod rukami.

Zachovaj nám rodičov oboch, mocný Pane, veď dve ruky od Teba máme.

Dve rúčky deťom stvoril Boh: pre ocka jednu, druhú mame.“

Rúfusova báseň hovorí viac ako výstižne, čo je to domov – miesto, kde sa cítime dobre. Nielen vtedy, keď nám je dobre. Ale hlavne vtedy, ak nás niečo trápi. Domov je bezpečný prístav, v ktorom nájdeme ruky, v ktorom nájdeme náruč, ktorá nás s láskou privinie. Kam môžeme s dôverou prísť zložiť svoje starosti a načerpať odvahy, silu a nádej. Domov sú koláče od mamy, horúci čaj s medom, keď sme chorí, pofúkané koleno a utreté slzy... Sú to mamy, ktoré vytvárajú domov, zmierňujú otcov hnev, keď niečo vyvedieme. Mamine ruky vedia rozpoznať

teplotu bezpečnejšie ako teplomer. Mamine oči vedia prehliadnuť naše huncútstva a zahľadiť za nimi stopy. Sú to mamine povzbudenie, ktoré nás poháňajú dopredu celý život. Mamy z nás robia to, čím sme. Naučia nás hovoriť prvé slová v rodnom jazyku, naučia nás kráčať na vlastných nohách a naučia nás ľúbiť. Mama a otec sú tými najvzácnejšími ľuďmi v našich životoch. Otec, ktorý dáva istotu a učí nás bojovať za naše sny. A mama, ktorá nám dáva lásku a nádej. A obaja rodičia, ktorí pre nás vytvorili domov – ruky, na ktorých sme mohli plakať. Či už od šťastia alebo zo smútku. Nie miesto strachu, z ktorého deti utekajú...

V týchto dňoch budú deti chodiť za svojimi mamami s kvetinkami, sladkosťami, ale hlavne s láskou. Tak, ako ich s láskou prijímame na svet, ako ich s láskou vychovávame, naučíme ich milovať všetko živé, vážiť si život, a hlavne zachovávať ho ďalej.

Na záver si dovoľujem krátky, ale dôležitý odkaz pre mladé ženy: „Pozrite sa do hĺbky svojej duše. A keď tam nenájdete túžbu a lásku po dieťati, to pevné presvedčenie, že dieťa je to, čo potvrdí a naplní vašu existenciu, vaše volanie, váš cieľ, tak sa netrápte. Predsa nie každá žena je mama. Nie je to osobné zlyhanie ani hanba. Nie je to povinnosť, ale voľba v živote ženy. Voľba na celý život. Avšak zároveň aj dobrovoľné zrieknutie sa možnosti zaručiť si kúsok nesmrteľnosti, aby ste sa na chvíľku postavili vedľa Stvoriteľa a vytvorili nový život.“

Prajem vám vážené a milé spoluobčianky, ešte veľa šťastných spokojných dní. Nech vás vo vašom ďalšom živote sprevádza spokojnosť a šťastie! Prajem vám, aby ste boli v rodinnom kruhu obklopené vďačnosťou a láskou tých, ktorým ste dali život. Prajem vám, aby z vašich očí skynula len siza šťastia a nikdy nie inak.

Jozef Varga

KRÁTKA LEKCIA ČÍTANIA S POROZUMENÍM ☺

Chápem, že väčšina čitateľov číta noviny popri vykonávaní inej činnosti, pri pití kávy, jedení, hraní sa s dieťaťom atď. Napriek tomu by sme mali čítanému textu venovať aspoň 70 % našej pozornosti. Mali by sme sa držať nasledujúcich zásad:

1. Pozorne si všimneme, v ktorej rubrike sa článok nachádza a aký je jeho žáner/druh. Žáneru prispôbime svoje vnímanie a svoje závery. Ak ide o reportáž, všetko bude presné, ak o glosu či fejtón, informácie budú zrejme trochu nadnesené.
2. Ak chceme neskôr článok komentovať, sústreďujeme sa na to, či sú v článku udané konkrétne indicie, miesta, dátumy, mená. Ak nie, zrejme ide o článok pomenúvajúci všeobecný problém.
3. Všimame si spojitosti medzi udalosťami, ale nesnažíme sa v nich hľadať seba, svojich susedov, ani nikoho, koho poznáme.

Ak nedodržíme nasledujúce zásady, môže sa stať, že článok zle pochopíme, vyvodíme z neho závery, o ktorých autor ani len neuvažoval a vystrašime pohľadného kuriéra či milú pracovníčku pošty.

Rada by som teda, po predošlých skúsenostiach, požiadala čitateľov, aby pri čítaní dodržiavali tieto zásady. A ak ste sa v článku našli, skúste sa zamyslieť, či je naozaj o vás. Na 90 % nie. A ak ste v ňom našli niekoho iného, určite ho hneď nevolajte, nevystrašte a nestresujte.

Ale, aby som neukrivila pohľadnému kuriérovi Slovenskej pošty v poltárskom okrese, článok v minulom čísle sa netýkal jeho osoby.

Ako si totiž pozorný čitateľ určite všimol, príhoda sa nemusela udiť v Cinobani, pretože ja sa pohybujem minimálne na ďalších troch miestach Slovenska. To len naša dobrosrdečná suseda nečíta s porozumením a zbytočne mojou glosou vystresovala pána kuriéra.

Simona Albertová

TÝMTO

Viac informácií a fotografií na:
www.zscinobana.edu.sk

ŽIJE NAŠA ŠKOLA

Foto: archív ZŠ

Vyučovanie v mesiaci marec na II. stupni už tradične zatriktívnil príchod p. Jozefa Demjana, ktorý pôsobí na obecnom úrade ako asistent terénneho sociálneho pracovníka a pracuje aj v Komunitnom centre Čajovňa.

Piatkom priblížil his-

tóriu a kultúru Rómov nielen svojím oblečením a hudbou a spevom, ale najmä jazykom. Žiakom sa prihovráal striedavo po rómsky a po slovensky a prerozprával im, ako žili Rómovia v minulosti, čomu sa venovali, kedy prišli na Slovensko a pod.

Pre starších žiakov mal pripravené aktivity na vážnejšie témy. Drogy, alkoholizmus, rôzne závislosti a patologické javy. Krátke videá priblížili deťom následky užívania alkoholu a drog, zmenu osobnosti človeka, varovali pred novou drogou „Krokodíl“. V následnej diskusii žiaci úprimne a otvorene vyjadrovali svoje názory a skúsenosti.

Je na každom z nás, ako budeme riešiť svoje problémy, sklamaná, nedostatok lásky, či napr. slabé výkony v športe. Stojí nám zato siahnuť po droge, alkohole, liekoch a vpadnúť do kolotoča, z ktorého sa vystupuje len veľmi, veľmi ťažko???

Mgr. Vladimíra Albertová

Počas jarných prázdnin sa naše dievčatá Sandra Gonosová, 6.roč. a Karolína Albertová, 8.roč. premenili na stredoveké tanečnice a svojím tancom spríjemnili fašiangové posedenie členkám a členom ZO Slovenského červeného kríža.

Foto: archív ZŠ

Kto získal titul VŠETKOVEDKO?

Talentída n. o. zorganizovala aj v tomto šk. roku ďalšie kolo celoslovenskej súťaže Všetkovedko, ktorá sa niesla pod názvom Veľký súboj o najmúdrejšieho medzi najbystrejšími. Z našej školy súťažilo 15 žiakov 2. - 5. ročníka. Druháci sa tejto súťaže zúčastnili po prvý raz, lebo predchádzajúce ročníky boli určené len tretiakom a štvrtiakom, a hneď zabodovali. V časovom limite riešili 24 úloh, kde mali využiť svoje vedomosti nielen z matematiky, ale aj z jazyka slovenského, prírodovedy, vlastivedy či dopravnej výchovy. Pri práci uplatnili logické myslenie, a hlavne čítanie s porozumením, čo im prinieslo zaslúžený úspech. **Branislav Melicher** získal 161 bodov a predbehol 2895 žiakov vo svojej kategórii, čím sa zaradil v celkovom hodnotení na 3. miesto. **Adam Deme** a **Peter Martin Hegyi** získali zhodne po 154 bodov, predbehli 2738 žiakov a zaradili sa tak na 5. miesto. **Adam Jančo** získal 147 bodov, predbehol 2552 žiakov a v celkovom hodnotení skončil na 8. mieste.

Všetci štyria získali diplom s darčekom od organizátora súťaže a vecné odmeny od p. riaditeľa. Môžu sa pyšiť titulom VŠETKOVEDKO, lebo sa svojím výkonom zaradili medzi 30% najmúdrejších medzi najbystrejšími žiakmi Slovenska.

Mgr. Zdenka Weissová

FAŠIANGY A VÍTANIE JARI V ŠKÔLKE

Obdobie fašiangov je čas zábav a karnevalov. Dňa 4.3.2014 sa v našej materskej škole stretli rozprávkové postavičky z rôznych príbehov a rozprávok. Veselá nálada a smiech sa rozliehali všade navôkol. Deti sa predstavili v krásnych maskách, zaspievali si a predstavili sa krátkym kultúrnym programom.

Slniečko nám každým dňom teplejšie svietilo a my sme už nechceli zimu, rozhodli sme sa so zimou rozlúčiť vnesením starej škaredej baby "Moreny". Tejto akcie sa spolu s nami zúčastnili aj kamaráti zo základnej školy. Na námestí obce sa deti predstavili kultúrnym programom "Vítanie jari". Potom nasledoval sprievod ku potoku, kde sme spálili Morenu a hodili ju za spevu piesní do vody. Tak sme sa rozlúčili so zimou.

Zuzana Hadbavná

ÚSPECHY NAŠICH ŽIAKOV

Regionálne kolo vo florbale, starší žiaci v Tisovci obsadili 4. miesto.

Hviezdoslavov Kubín – najvýznamnejšia súťaž v prednese poézie a prózy. Školské kolo sa konalo 10. 3. 2014 s týmito výsledkami:

I. kategória (1. – 3. ročník) POÉZIA

1. miesto **Branislav Melicher**, 2. roč.
2. miesto **Sebastián Bódi**, 1. roč.
3. miesto **Matej Gondek**, 3.roč., **Samuel Šlichta**, 1.roč.

PRÓZA

1. miesto **Liana Spišiaková**, 3.roč
2. miesto **Petronela Hédlová**, 2. roč.
3. miesto **Lea Mária Hegyiová**, 3. roč.

II. kategória (4. – 6. ročník) POÉZIA

- 1.miesto a 2. miesto neudelené
- 3.miesto **Rastislav Fodor**, 4. roč.

PRÓZA

1. miesto **Ema Gajdošová**, 5.roč.
2. miesto **Dominika Vaculčíaková**, 5.roč.
3. miesto neudelené

III. kategória (7. – 9. ročník) POÉZIA

- 1.miesto **Ján Marko**, 8.roč.
2. miesto **Radovan Hlaváč**, 7.roč.
3. miesto neudelené

PRÓZA

1. miesto **Karolína Albertová**, 8.roč., **Matej Fodor**, 8.roč.
2. miesto neudelené
3. miesto **Dominika Demeová**, 9.roč.

Víťazi postupujú na obvodné kolo do Poltára.

Fyzikálna olympiáda – na obvodnom kole v Poltári nás reprezentovali ôsmaci – **Karolína Albertová**, **Ján Marko** a **Ján Surjak**.

Mgr. Vladimíra Albertová

VYHODNOTENIE EXPERT GENIALITY SHOW

4. XII. 2013 riešilo **8528** žiakov zo 408 škôl na Slovensku súťaž **Expert geniality show** – z našej školy 10 žiakov 6. – 9. roč. Štartovné činilo 4,- €. Ďakujeme Rodičovskému združeniu za polovičný príspevok, ktorým prispeli na túto súťaž. Druhú polovicu si hradili žiaci sami. Žiaci mali v ponuke 5 tém: *Svetobežník; Bity, bajty, technológie; Mozgolamy; Tajomstvá prírody a Spoločnosť kedysi a dnes*, z ktorých si súťažiaci vyberali dve ľubovoľné témy. Výsledky súťaže sú zverejnené na webovej stránke www.sutazexpert.sk. Každý žiak si môže po zadaní svojho hesla sám prezrieť svoje riešenie a výsledné hodnotenie. Vo februári nám poslali zásielku s podrobnými výsledkami a diplomami pre najúspešnejších riešiteľov.

1. **K. Albertová /Spoločnosť/ 176./Tajomstvá prírody/ 164./ celkové poradie/ 443.**
2. **M. Hajtol/ Bity, bajty/ 138./ Svetobežník/ 372./ celkové poradie/ 522.**
3. **M. Marko/ Bity a Bajty/223./Spoločnosť/138. celkové poradie/614.**
4. **P. Červenák /Bity, bajty/ 180./Spoločnosť/305. celkové poradie/767.**
5. **L. Oláhová/ Mozgolamy/ 323./Tajomstvá prírody/ 386./ celkové poradie/ 841.**

PaedDr. Katarína Lenhartová

Naša škola súťaží s ostatnými školami poltárskeho okresu v zbere nepotrebných vecí pod heslom: "Nepotrebné veci nemusia skončiť v odpade." Do konca apríla 2014 môžete priniesť:

- **Oblečenie** na leto, zimu /dámske, pánske, detské/ - **Lôžkoviny**, posteľnú bielizeň, uteráky, utierky, záclony - **Látky** (minimálne 1m2, prosíme, nedávajte nám odrezky a zvyšky látok) - **Domáce potreby** - riad biely i čierny, poháre- nepoškodené - **Perie**, prikrývky plnené perím alebo vatou, vankúše a deky - **Obuv** - nepoškodenú, zviazať gumičkou, aby sa páry nestratili - **Hračky - Elektronika** do 20 kg /žehličky, hriankovače, kulmy, holiace strojčeky, hodinky, váhy, mixéry, kávovary, vŕtačky, mikrovlnné rúry, počítače/ **ĎAKUJEME!**

NAPÍSA LI S TE N Á M

Keď som čítal prvé vydanie Cinobanského občasníka v tomto roku, potešil a zaujal ma aj článok Desiatročné jubileum. Hneď som siahol do svojho archívu, kde mám odložené čísla Cinobanského občasníka. Boli od piateho ročníka. A tak som si v nich celý večer listoval. Hoci nebývam v Cinobani, rád si vždy dôkladne prečítam celé vydanie. Viem, že život v Cinobani a okolí nie je ľahký. Ľudia sú bez zamestnania alebo musia ďaleko dochádzať za prácou. Mnohí spomínajú na to, že v niektorých veciach to bolo voľakedy lepšie. Veľa domov a dvorov v Cinobani je opustených, bez ľudí a domácich zvierat. Aj ja často spomínam, ako som obdivoval a miloval pohľad na pasuce sa ovečky s pastierom. Vždy na mňa pôsobili veľkým pokojom a nádejou do života. Ako je aj napísané: Hospodin je môj pastier, nebudem mať nedostatku. Aj keby som išiel dolinou tône smrti, nebudem sa báť zlého, lebo Ty si so mnou. Aj toto je nám povzbudením v neľahkom živote.

Práve preto a o to viac je úžasné, že vychádza pravidelne Cinobanský občasník. Ten ľudí informuje, potešuje a povzbudzuje. Život v Cinobani sa nezastavil a práve vďaka Občasníku, redakčnej rade a mnohým prispievateľom vieme, čo sa deje, aké akcie prebehli, aké sa chystajú. Rôzne články z minulosti, ba aj kritické príspevky. Sú tam zaujímavé pravidelné rubriky – Úvodník, Ohliadnutie za uplynulým mesiacom, o škole, športe, Napísali ste nám, Spoločenská rubrika a mnohé iné. Myslím, že je stále o čom písať a čo čítať.

Vo februári som sa zúčastnil 37.ročníka Zimného výstupu na Striebornú. Možno podľa počasia by bol výstižnejší názov jamý výstup. Keď som doma v Prievidzi spomenul, že idem na vrch Strieborná pri Cinobani, tak sa malé školopovinné deti hneď pýtali, kde to je a čo im priniesiem. Tak som im sľúbil, že nejaké prekvapenie bude. A tak pri výstupe som nazbieral do sáčku niekoľko lesklých kamienkov. Potom doma som ich vyumýval a na

druhý deň rozdal deťom. Mali veľkú radosť a tieto vzácne kamene si vymieňajú a opatrujú. O niekoľko dní, keď som sa stretol s deťmi, tak mi hovorili: „Ujo Ondrej, a keď pôjdete do tej Cinobane, mohli by ste nám priniesť také kamene, ale keby boli zlaté.“ Som rád, že aj také, pre Cinobančanov bežné kamienky, urobili toľkú radosť deťom v Prievidzi.

Na Striebornej som si vypočul rozhovor troch starších pánov. Spomínali, ako to bolo kedysi, keď v Katarínskej Hute a Maši boli fabriky. A koľko ľudí našlo prácu v miestom poľnohospodárskom družstve. Porovnávali to so súčasnosťou. Potom prišiel ďalší priateľ. Privítali ho asi takto. „Dávno sme sa nevideli, ako sa máš? Vieš čo? Môžeš sa začať chváliť a my ťa zastavíme.“ Jeho odpoveď bola: „Radšej si vypime.“ Mnohým ľuďom nechýba humor a to je dobre. Aj tohtoročný výstup na Striebornú bol zaujímavý a krásny. Na vrchole ma privítala pani Silvia Očovánová a stretol som viacero známych. Potom sme išli dolu spreádzaní slniečkom a dobrou náladou.

Iný milý zážitok som mal v januári v Bratislave na výstave turizmu a cestovného ruchu v Inchebe. Dozvedel som sa, že v Poltári otvorili novú informačnú a turistickú kanceláriu a že je tam aj zástupkyňa tejto kancelárie. Tak som ju vyhľadal. Bola to mladá, príjemná a sympatická Ing. Andrea Hrončeková. Aj keď sme sa prvýkrát stretli a bol medzi nami značný vekový rozdiel, mali sme sa o čom rozprávať. O Cinobani, jej krásnom okolí a o ľuďoch, ktorých som poznal. Som rád, že aj takýmto spôsobom sa môže Cinobaňa zviditeľňovať vo svete. Bol to môj najkrajší zážitok z výstavy.

Teším sa z desiateho vydávania Cinobanského občasníka. Aj keď nebývam priamo v Cinobani, rád tam chodievam a stretávam sa s mnohými ľuďmi a čítam Občasník. A preto by som chcel napísať niekoľko postrehov a námetov z môjho pohľadu na život a dianie v Cinobani a jej okolí. Ale to až v budúcom pokračovaní.

Ing. Ondrej Lauko, Prievidza

Vážená redakcia,

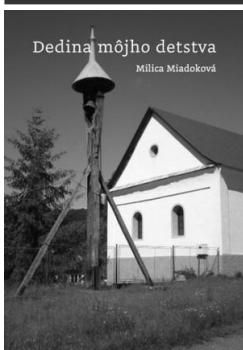
Cinobanský občasník dostávam pravidelne do svojej poštovej schránky, a samozrejme ho aj pravidelne čítam. Hlavne články od pána Jozefa Vargu, ktoré ma vždy veľmi potešia ľudským prístupom. Verím, že ich píše svojim srdcom, pretože ma vždy rozocítia. Prečítam si ich aj niekoľkokrát. Mám z nich pocit, akoby písal za ľudí, ako keby žil v nás, našich starostiach a bolestiach, našimi pocitmi a životom. Je v nich proste veľká dávka empatie a porozumenia.

Chcela by som mu vyjadriť svoje poďakovanie, a zároveň mu k meninám, ktoré mal 19. marca zaželať zo srdca nech sa ešte dlho teší pevnému zdraviu, nech ho neopúšťa optimizmus a nápady.

S úctou čitateľka Občasníka Anna Kokošová, z Cinobane.

Nasledujúce číslo **Cinobanského občasníka** vyjde na prelome mesiacov **máj a jún 2014**.

Informácia pre dopisovateľov: Uzavierka čísla X/3 je do **16. mája**.

OBČASNÍK

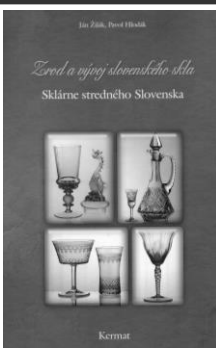
ZROD A VÝVOJ SLOVENSKEHO SKLA

Cena publikácie: 21,00 €

DEDINA MÔJHO DETSTVA

Cena publikácie: 5,00 €

Knihy si môžete zakúpiť alebo objednať v kancelárii kultúrneho pracovníka na Obecnom úrade v Cinobani.

Marec sa už tradične spája s označením Mesiac knihy. Nebolo tomu inak ani v tomto roku, kedy sa pri tejto príležitosti uskutočnilo príjemné posedenie pri knihe s nevšedným obsahom. Autorka Doc. RNDr. Milica Miadoková, CSc., rodáčka z Montrealu v Kanade, väčšiu časť svojho detstva a školských rokov prežila v nevelkej dedinke Novohradu v Mlázdove. Vyštudovala fyziku a chémiu na Prírodovedeckej fakulte UK v Bratislave, kde ako vysokoškolská učiteľka pôsobila 40 rokov. Celý svoj život okrem vedeckej a pedagogickej činnosti zasvätila aj svojej záľube - literárnej tvorbe, ktorej sa venuje doposiaľ. Je chvályhodné, že sa autorka v knižke "Dedina môjho detstva" podujala podeliť sa so svojimi krajanmi o cenné spomienky na čas detstva a mladosti strávený v Mlázdove. Knižka počtom strán nevelká, svojím obsahom však cenná, hodnotná a bohatá na podrobný popis života a práce na dedinke pred druhou svetovou vojnou.

Vemý popis neraz ťažkého detstva na dedine, hlboké, vlastné myšlienky autorky, hodné zapamätania, utkveli a ešte dlho budú rezonovať v mysliach žiakov a obyvateľov Cinobane, kde sa toto príjemné podujatie uskutočnilo. Plodná diskusia autorky s občanmi rôznej vekovej kategórie, ktorí si publikáciu vopred zakúpili, bola dôkazom nevšedného záujmu o jej obsah. Autorka s noblesou jej vlastnou charakterizuje malú dedinku "Mlázdovo, na rozhraní Ipeľskej nížiny a pahorkov dvíhajúcich sa až k Striebornej, najvyššiemu vrchu v tejto lokalite, spolu s hrobmi mojich najbližších zostávala iba spomienkou. Čas podstatne zmenil všetko.... v mojom srdci však jej obraz je ten istý." Aj takto precitene, úprimne a s nostalgiou sa vyznala autorka k dedine jej detstva. Odozva zo strany prítomných bola rovnako spontánna, nefašovaná. Naplnil sa tak občiansky, ľudský, napokon aj edukatívny rozmer stretnutia.

Srdečné, precitene a láskou presiaknuté cenné spomienky autorky na časy dávno minulé, časy najkrajšieho obdobia ľudského života - detstva strávené v dedinke Mlázdovo. Aj takto by sa dala charakterizovať atmosféra, v duchu ktorej prebiehala vášnivá diskusia o knihe, spojená s malou autogramiádou. Podujatie dňa 13. marca 2014 by sa neuskutočnilo nebyť pochopenia, snahy, podpory a ústretovosti starostu obce Cinobaňa, pána Jozefa Melichera a kultúrnej pracovníčky Obecného úradu pani Silvie Očovánovej, ktorá celú akciu pripravila a dala jej ten správny komorný charakter. Nebolo treba prosieť, presvedčať, akcia bola vítaná rovnako ako ďalšie z podujatí, akými aj obyčajní ľudia, občania obce Cinobaňa kultúrne, spoločensky a občiansky nesporne žijú. Je to predovšetkým vizitka starostu obce pána Jozefa Melichera, ktorý medzi svojimi podriadenými právom požíva úctu a uznanie. Prirodzená, vzájomná spolupráca vyúsťuje do mnohých pravidelne usporadúvaných aktuálnych podujatí, o ktorých sa aj v okolí dozvedáme.

Nemožno opomenúť moje poďakovanie, rovnako ako aj poďakovanie zo strany účastníkov za príjemné posedenie samotnej autorky besedy pani docentke Milici Miadokovej, ktorá svojou prítomnosťou pripravila všetkým zúčastneným nezabudnuteľné zážitky. V neposlednom rade za dôstojné uskutočnenie tejto zmysluplnej akcie patrí starostovi obce Cinobaňa pánovi Jozefovi Melicherovi a kultúrnej pracovníčke pani Silvii Očovánovej aspoň moje skromné, ale zato srdečné a úprimné poďakovanie.

PhDr. Jela Macková

Pozvánky na podujatia

30. apríla 2014 (streda) – **Stavanie mája** (Obec Cinobaňa) - začiatok o 18.00 hod. – bližšie informácie cestou MR

6. mája 2014 (utorok) **Deň matiek** (Základná škola Cinobaňa) – popoludní v KD Cinobaňa, vstupné ľubovoľné

7. mája 2014 (streda) – **Oslavy pri príležitosti Dňa víťazstva nad fašizmom** o 15.30 hod. a **Vatra** (Obec Cinobaňa, ZO SZPB) – začiatok o 20.00 hod. na futbalovom ihrisku ČŠK.

10. mája 2014 (sobota) – **Súťaž vo varení gulášu** (Obec Cinobaňa) od 11.00 hod. – na námestí obce

PRAVIDLÁ: Do súťaže sa môžu prihlásiť 3-členné tímy do 2. mája e-mailom na ocovanova@cinobana.sk alebo na OÚ v Cinobani. Bližšie informácie pri registrácii, na plagátoch a v miestnom rozhlase.

11. mája 2014 (nedeľa) **Deň matiek** (Materská škola Cinobaňa) – popoludní v KD Cinobaňa, vstupné ľubovoľné

17. mája 2014 (sobota) – **Stretnutie heligónkarov v Cinobani – VII. ročník** (Obec Cinobaňa, Novohradské osvetové stredisko) – začiatok o 17.00 hod., KD Cinobaňa, vstupné: dospelí 2,00 €, deti 0,50 €

Podrobnejšie informácie na vývesných tabuliach v obci, cestou miestneho rozhlasu, na facebooku alebo v kancelárii kultúrneho pracovníka.

Farské oznamy

SLUŽBY BOŽIE A SVÄTÉ OMŠE POČAS VEĽKONOČNÝCH SVIATKOV

Služby Božie v Evanjelickom augsburského vyznania chráme Božom v Cinobani:

13.4.2014 – Kvetná nedeľa o 10.00 hod. – prislúžená Večera Pánova

18.4.2014 – Veľký piatok o 10.00 hod. – prislúžená Večera Pánova

20.4.2014 – Veľkonočná nedeľa o 10.00 hod.

(Prípadná zmena termínov bude vopred ohlásená v kostole)

Služby Božie v Evanjelickom augsburského vyznania chráme Božom v Turičkách:

18.4.2014 – Veľký piatok o 8.30 hod. – prislúžená sviatosť Večere Pánovej

20.4.2014 – Veľkonočná nedeľa o 8.30 hod. – vzkriesenie Krista Pána

Sväté omše v katolíckej farnosti Cinobaňa:

12.4.2014 – (sobota) **spoločná spoveď** – od 8.00 hod. do 9.00 hod. v Cinobani a v Katarínskej Hute

17.4.2014 – **Zelený štvrtok** – Svätá omša o 17.00 hod.. Po svätej omši pozývame farníkov na stretnutie pri jedení baránka a nekvaseného chleba v školskej jedálni v Cinobani. Všetci sú pozvaní.

18.4.2014 – **Veľký piatok** – Katarínska Huta o 14.15 hod. **Križová cesta**, po nej ruženec **Božieho milosrdenstva**, o 15.00 hod. **Veľkopiatočné obrady**, do 19.00 hod. poklona **Sviatosti oltárnej pri Božom hrobe**. V tento deň je pôst a zdržanie sa mäsitého pokrmu.

19.4.2014 – **Biela sobota** – Katarínska Huta, od 9.00 – 20.00 hod. poklona **Sviatosti oltárnej pri Božom hrobe**, o 20.00 hod. obrady **Veľkonočnej vigílie**

20.4.2014 – **Veľkonočná nedeľa Pánovho zmŕtvychvstania** – slávnostná Svätá omša 11.00 hod. v Katarínskej Hute, o 8.30 hod. svätá omša v Cinobani

21.4.2014 – **Veľkonočný pondelok** – Svätá omša v Katarínskej Hute – 8.30 hod., v Cinobani – 11.00 hod.

*Milostiplné a požehnané veľkonočné sviatky,
hojnosť zdravia, šťastia a lásky.*

Jóga na Lovinke

Pravidelné cvičenia pre dospelých aj deti. Pod vedením Mateja Jurenku - jedného z najlepších slovenských jogínov.

Rozvrh hodín :

Utorok : 18:30 – 20:00

Štvrtok : 17:00 – 18:00 (DETI)

Štvrtok : 18:30 – 20:00

Nedeľa : 18:30 – 20:00

Bližšie informácie 0905 564220 alebo www.lovinka.sk

Deň narcisov 12. APRÍLA 2014

SPOLOČENSKÁ RUBRIKA Jubilanti

*V mesiacoch marec a apríl sa dožívajú
životných jubileí*

✚	Mária KOVÁČOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Pavol JAKUBA	(Hrnčiarky)
✚	Ľubica UHRÍNOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Pavla ELIÁŠOVÁ	(Kat. Huta)
✚	Lýdia KANTORÁKOVÁ	(Kat. Huta)
✚	Pavol RAČKO	(Turičky)
✚	Ľubica MÍCHNIKOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Pavol BELOV	(Cinobaňa)
✚	Dušan PALÍK	(Turičky)
✚	Eva KAPUSTÍKOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Ján KUDRÁČ	(Kat. Huta)
✚	Eva ČUVALOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Margita MAHÚTOVÁ	(Turičky)
✚	Helena GARAJOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Anna SUJOVÁ	(Cinobaňa)
✚	Emil PLAVUCHA	(Hrnčiarky)

*Mnoho zdravia, šťastia, spokojnosti a pohody
v kruhu blízkych prajú členovia Komisie pre
občianske záležitosti pri OZ v Cinobani.*

Narodili sa

**Martin Petrínek, Ruben Demjan,
Petra Kucejová, Samuel Olekšák,
Natália Oláhová, Viera Demeová**

Opustili nás

**Elena Imreová, Soňa Berkyová,
Mária Kožiaková, Stanislav
Chovanec, Mária Borošová**

Čeť ich svetlej pamiatke.